บทที่ 5
บทสรุป

5.1 สรุปผลการวิจัย

การจำลองแบบปริมาณอิเล็กตรอนรวมด้วยวิธี ARMA สามารถทำนายข้อมูล TEC ได้ดีที่สุด ซึ่งสามารถอธิบายได้ด้วยการวาดกราฟแสดงการเปลี่ยนแปลงของข้อมูล TEC ที่ได้จากการทดลองและข้อมูล TEC ที่ได้จากการทำนายด้วยวิธี ARMA และ/หรืออธิบายด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ส่วนการทำนายข้อมูล TEC ด้วยค่าทางอุตุนิยมวิทยา ได้แก่ อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ สามารถทำนายได้ดีเช่นกัน เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์เป็นไปตามพฤติกรรมของดวงอาทิตย์เช่นเดียวกับการเกิดอิเล็กตรอนในบรรยากาศชั้นไอโอโนสเฟียร์ แต่การเกิดอิเล็กตรอนในบรรยากาศชั้นไอโอโนสเฟียร์ไม่มีความเกี่ยวข้องกันโดยตรงกับการเปลี่ยนแปลงของค่าอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ในบรรยากาศชั้นโทรโพสเฟียร์แต่อย่างใด

พารามิเตอร์อินพุตสำหรับแบบจำลองที่ใช้วิธี ARMA คือ ข้อมูล TEC ในอดีตอย่างน้อยมากกว่าจำนวนที่ต้องการทำนายเป็นจำนวน 48 ค่า หรือข้อมูล 1 วัน ส่วนเอาต์พุตที่ได้คือ ข้อมูล TEC ที่ทำนายได้ และข้อมูลที่พยากรณ์ได้ โดยมีหน่วยเป็น TECU หรือ 10^{16} electrons/m^2

การทำนายข้อมูล TEC ด้วยการใช้ค่าความเข้มสนามแม่เหล็กโลก จะทำได้ดีก็ต่อเมื่อพิจารณาข้อมูล TEC และค่าความเข้มสนามแม่เหล็กโลกเป็นช่วงๆ ซึ่งสามารถแบ่งได้ 2 ลักษณะ คือ ช่วงที่เกิดการรบกวนทางแม่เหล็ก หรือที่เรียกว่า "Disturbed Days" และช่วงที่ไม่เกิดการรบกวนทางแม่เหล็ก หรือที่เรียกว่า "Quiet Days" โดยการเปลี่ยนแปลงค่าความเข้มสนามแม่เหล็กโลกในแนวนอนจะเป็นตัวบอกถึงการเกิดการรบกวนทางแม่เหล็ก คือ ถ้าค่าความเข้มสนามแม่เหล็กโลกในแนวนอนถูกกดต่ำลงมากๆ หรือมีค่าลบมากๆ แสดงว่าเกิดการรบกวนทางแม่เหล็ก ส่วนองค์ประกอบค่าความเข้มสนามแม่เหล็กโลกที่มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงของข้อมูล TEC มากที่สุด ก็คือค่าความเข้มสนามแม่เหล็กโลกในแนวดิ่ง โดยมีความสัมพันธ์กันแบบเส้นโค้ง

พารามิเตอร์อินพุตสำหรับแบบจำลองที่ใช้วิธีการวิเคราะห์ด้วยค่าความเข้มสนามแม่เหล็กโลก คือ ข้อมูลค่าความเข้มสนามแม่เหล็กโลกในแต่ละแนวแกน ซึ่งมีหน่วยเป็น nT และสามารถเลือกอันดับของสมการโพลิโนเมียลได้ตามต้องการ ส่วนเอาต์พุตที่ได้ คือ ค่า TEC ที่ทำนายได้ โดยมีหน่วยเป็น TECU หรือ 10^{16} electrons/m^2

ผลการเปรียบเทียบระหว่างการทำนายค่า TEC ด้วยวิธี ARMA วิธีการวิเคราะห์การถดถอยโดยมีค่าความเข้มสนามแม่เหล็กโลกเป็นตัวแปรอิสระ กับแบบจำลอง IRI-95 พบว่า การทำนายค่า TEC ด้วยวิธี ARMA มีระดับความสัมพันธ์ระหว่างค่าที่ทำนายได้กับค่า TEC ที่วัดได้จริงมากที่สุด โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นตัววัดระดับความสัมพันธ์ของข้อมูล ส่วนค่า TEC ที่ทำนายได้จากแบบจำลอง IRI-95 มีระดับความสัมพันธ์ที่สูงเช่นกัน แต่ระดับของค่า TEC สูงสุดและต่ำสุดที่ทำนายได้จากแบบจำลอง IRI-95 จะไม่ค่อยใกล้เคียงกับค่า TEC ที่ได้จากการทดลองจริง การใช้ข้อมูลค่าความเข้มสนามแม่เหล็กโลกมาช่วยในการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของค่า TEC สามารถใช้อธิบายการเปลี่ยนแปลงของค่า TEC ที่ผิดปกติไป เนื่องมาจากการรบกวนทางแม่เหล็ก ผลการทำนายข้อมูล TEC ด้วยค่าความเข้มสนามแม่เหล็กโลก โดยใช้ค่าความเข้มสนามแม่เหล็กโลกในแนวดิ่งเป็นตัวแปรอิสระ พบว่า มีระดับความสัมพันธ์กับข้อมูล TEC จริงมากที่สุด เมื่อเทียบกับค่าความเข้มสนามแม่เหล็กโลกในแนวอื่น

การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของข้อมูล TEC ที่ได้จากการทดลองในแต่ละช่วงเวลาของวัน พบว่า ข้อมูลมีสูงอยู่ที่ช่วงเวลาประมาณ 6:00 ถึง 12:00 UT หรือ 13:00 หรือ 19:00 LT โดยมีจุดยอดที่เวลาประมาณ 8:00 UT หรือ 15:00 LT และอาจจะมีจุดยอดมากกว่า 1 แห่ง เนื่องจากผลของการรบกวนทางแม่เหล็ก เมื่อมีการรบกวนทางแม่เหล็กมาก ปริมาณอิเล็กตรอนรวมที่วัดได้ก็จะมีค่าสูงขึ้นในเวลาต่อมา เนื่องจากปรากฏการณ์น้ำพุ ส่วนในช่วงเวลากลางคืนจะมีปริมาณอิเล็กตรอนลดลงอย่างรวดเร็วเนื่องจากการลดระดับของเลเยอร์ F2 และการหายไปของเลเยอร์ D และเลเยอร์ E แต่ยังไม่สามารถระบุได้ว่าช่วงใดที่มีเลเยอร์สะปอราดิก E เกิดขึ้น เนื่องจากข้อมูลไม่เพียงพอ โดยจะต้องมีการทดลองวันค่าความถี่วิกฤตของแต่ละเลเยอร์เข้ามาประกอบจึงจะสามารถอธิบายได้

5.2 ปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหา

ปัญหาที่พบและมีความสำคัญมากต่อการวิจัยเกี่ยวกับปริมาณอิเล็กตรอนรวมในบรรยากาศชั้นไอโอโนสเฟียร์ และค่าความเข้มสนามแม่เหล็กโลก มีดังต่อไปนี้

ก) ข้อมูล TEC ที่วัดได้จากการทดลองในบางช่วงเวลามีความไม่น่าเชื่อถือ เนื่องจากไม่ได้เปลี่ยนตารางการรับสัญญาณดาวเทียม GPS ให้กับเครื่องวัด TEC-Meter ซึ่งในช่วงเวลานั้น การเคลื่อนที่ของดาวเทียม GPS บางดวงเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ระยะทางในการวัดไกลขึ้น ส่งผลให้มุมเงยมีค่าต่ำเกินไป

ข) ข้อมูล TEC และค่าความเข้มสนามแม่เหล็กโลกขาดหายไปเป็นบางช่วง เนื่องจากไฟฟ้าดับ

ค) เครื่องวัด TEC-Meter ทำงานผิดพลาด ทำให้ไม่สามารถบันทึกข้อมูล TEC ลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ได้ เช่นในกรณีที่เกิดไฟกระพริบ (Surge) เป็นต้น

ง) การบันทึกเวลาในขณะทดลองวัดค่า TEC และค่าความเข้มสนามแม่เหล็กโลกผิดไปจากเครื่องรับสัญญาณดาวเทียม GPS เนื่องจากระบบการจับเวลาของคอมพิวเตอร์ทำงานผิดพลาด

จ) โปรแกรมการรับค่าและบันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์ทำงานผิดพลาด ในกรณีที่โปรแกรมทำงานอยู่ในโหมดเวลาจริง (Real Time Mode)

ในการแก้ปัญหาเหล่านี้ ต้องอาศัยการสังเกตเป็นประจำทุกวัน เนื่องจากไม่สามารถจะคาดเดาได้ว่าจะเกิดปัญหาขึ้นเมื่อไร โดยการแก้ไขสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

ก) เปลี่ยนตารางการรับสัญญาณดาวเทียม GPS ให้กับเครื่องวัด TEC-Meter ทุกๆ 6 เดือน โดยทำตามขั้นตอนที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 3 หัวข้อที่ 3.3

ข) การแก้ไขปัญหาไฟฟ้าดับไม่สามารถทำได้ แต่สามารถใช้เครื่องสำรองไฟฟ้าเพื่อใช้จ่ายกระแสไฟฟ้าให้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการบันทึกข้อมูลก่อนที่จะปิดเครื่องคอมพิวเตอร์ได้ แต่ถ้าไม่มีเครื่องสำรองไฟฟ้า จะต้องตรวจฮาร์ดดิสก์ (Hard Disk) อยู่เสมอ โดยเฉพาะเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ระบบยูนิกซ์ โดยการใช้คำสั่งตรวจฮาร์ดดิสก์ "fsck" หลังจากไฟฟ้าดับทุกครั้ง

ค) ในบางครั้งเครื่องวัด TEC-Meter อาจจะทำการวัดค่า TEC ตามปกติ แต่ไม่สามารถบันทึกข้อมูลลงในการ์ดบันทึกข้อมูลของเครื่องวัด TEC-Meter ก่อนที่จะส่งข้อมูลเหล่านี้ไปยังเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อบันทึกลงในแฟ้มข้อมูลอีกที จะต้องทำการปิดเครื่อง TEC-meter และเปิดใหม่อีกครั้ง

ง) การตรวจสอบระบบเวลาของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่สามารถทำได้ง่าย โดยใช้เวลาจากเครื่องรับสัญญาณดาวเทียม GPS เป็นค่าอ้างอิง สำหรับเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ระบบยูนิกซ์ จะสามารถตรวจสอบเวลาของเครื่องคอมพิวเตอร์ได้โดยการใช้คำสั่ง "date" และสามารถแก้ไขเวลาเมื่อเวลาของเครื่องคอมพิวเตอร์ไม่ตรงกับเวลาอ้างอิงได้ ดังแสดงในรูปที่ 5.1

```
tec@pc2-cmu[] date
Wed Apr 26 13:24:29 ICT 2000
tec@pc2-cmu[] su
Password:
bash# date 04261350
Wed Apr 26 13:50:45 ICT 2000
```

รูปที่ 5.1 การแก้ไขเวลาให้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ระบบยูนิกซ์

จากรูปที่ 5.1 เมื่อพิมพ์ข้อความ "date" เครื่องคอมพิวเตอร์จะแสดงวันและเวลาให้ เมื่อต้องการแก้ไขวันและเวลา จะต้องเปลี่ยนผู้ใช้เป็นผู้ดูแลระบบโดยการพิมพ์คำสั่ง "su" และใส่รหัสผ่านให้ถูกต้อง เมื่อใส่รหัสผ่านถูกต้อง การแสดงผลจะเปลี่ยนไปจากเดิม เช่น จาก "tec@pc2-cmu" เปลี่ยนเป็น "bash#" หลังจากนั้น ก็พิมพ์ "date 04261350" ซึ่งมีความหมายคือ เลข 2 หลักแรก (04) หมายถึงเดือน เลข 2 หลักถัดมา (26) หมายถึงวันที่ ส่วนเลข 4 หลักสุดท้ายจะหมายถึงชั่วโมงและนาที (1350) ตามลำดับ หลังจากนั้น เครื่องคอมพิวเตอร์ก็จะแสดงผลการแก้ไขวันเวลาตามที่สั่งไป

จ) การตรวจสอบว่าโปรแกรมการรับค่าและบันทึกข้อมูล TEC ผิดพลาดหรือไม่นั้น สามารถทำได้โดยการดูว่า โปรแกรม "tec_view" ยังทำงานค้างอยู่หรือไม่จากการใช้คำสั่ง "ps –auxw" ซึ่งเป็นคำสั่งสำหรับเครื่องคอมพิวเตอร์ระบบยูนิกซ์ ถ้าผลลัพธ์ที่แสดงออกมามีข้อความเช่น "kermit" "/usr/local/bin/kermit" แสดงว่าโปรแกรม "tec_view" ทำงานค้างอยู่ในโหมดเวลาจริง (Real Time Mode) คือ รับข้อมูลจากเครื่อง TEC-meter แล้วแสดงผลที่หน้าจอคอมพิวเตอร์ โดยไม่ได้บันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์เลย ดังนั้น จึงต้องฆ่าการทำงานส่วนนี้ทิ้งไป ด้วยการใช้คำสั่ง "kill –9 PID" ซึ่ง PID ก็คือ หมายเลขการทำงานที่แสดงจากผลของคำสั่ง "ps –auxw" โดยการใช้คำสั่ง "kill" นี้ ผู้ใช้จะต้องอยู่ในสถานะผู้ดูแลระบบก่อนซึ่งสามารถทำได้โดยการใช้คำสั่ง "su" เหมือนกับในข้อ ง) แล้วใส่รหัสผ่านให้ถูกต้อง ส่วนการตรวจสอบว่าโปรแกรมการรับค่าและบันทึกข้อมูลค่าความเข้มสนามแม่เหล็กโลกทำงานผิดพลาดหรือไม่นั้นดูได้จากการที่ข้อมูลที่ถูกบันทึกลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ขาดหายไปหรือไม่ ถ้าขาดหายไปแสดงว่าโปรแกรมทำงานผิดพลาด อาจจะต้องแก้ไขด้วยการเปิดเครื่องคอมพิวเตอร์ใหม่อีกครั้ง และรอดูผลต่อไป

จากปัญหาและวิธีการแก้ไขที่ได้กล่าวไป ส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นกับการทดลองวัดค่า TEC และเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ก็เป็นระบบยูนิกซ์อีกด้วย ดังนั้น นอกจากวิธีการแก้ไขปัญหาที่ได้เสนอไปแล้ว ยังมีวิธีการสังเกตง่ายๆ ว่าโปรแกรมรับค่าและบันทึกข้อมูล TEC ทำงานถูกต้องหรือไม่ ดังนี้

ก) ตรวจสอบดูรูปการเปลี่ยนแปลงข้อมูล TEC ในแต่ละวันว่ายังมีข้อมูลใหม่เข้ามาหรือไม่

ข) ถ้าข้อมูล TEC ที่แสดงในหน้าต่าง "tec_view" ขาดหายไป ต้องตรวจสอบการทำงานของโปรแกรม โดยใช้คำสั่ง "cd /home/tec/log" เพื่อเปลี่ยนไดเรกทอรีที่ใช้งานให้อยู่ในไดเรกทอรี "log" ซึ่งใช้ในการเก็บข้อมูล TEC ทั้งหมด แล้วใช้คำสั่ง "ls –l" เพื่อดูว่าข้อมูล TEC จากเครื่อง TEC-Meter ถูกส่งเข้ามาหรือไม่ และโปรแกรมทำการรับข้อมูลเข้ามาหรือไม่ ตัวอย่างเช่น ขณะที่ทำการทดสอบ ณ วันที่ 26 เมษายน พ.ศ. 2543 เวลา 14:28:30 LT เมื่อใช้คำสั่ง "ls –l" คอมพิวเตอร์จะแสดงข้อความดังรูปที่ 5.2

```
tec@pc2-cmu[] ls –l
-rw-r—r--  1 tec  users     20424    Apr 25 23:40 20000425.dat
-rw-r—r--  1 tec  users     41699    Apr 25 23:40 20000425.hex
-rw-r—r--  1 tec  users      4721    Apr 25 23:40 20000425.log
-rw-r—r--  1 tec  users     20424    Apr 26 14:00 20000426.dat
-rw-r—r--  1 tec  users     41699    Apr 26 14:00 20000426.hex
-rw-r—r--  1 tec  users      4721    Apr 26 14:00 20000426.log
-rw-r—r--  1 tec  users    416896    Apr 26 14:00 cron.log
-rw-r—r--  1 tec  users  19743846    Apr 26 14:00 log_get_data
-rw-r—r--  1 tec  users       480    Apr 26 14:00 newdata
```

รูปที่ 5.2 ผลการใช้คำสั่ง "ls –l"

จากรูปที่ 5.2 จะเห็นว่ามีแฟ้มข้อมูลอยู่ 6 รูปแบบ คือ "*.dat" "*.hex" "*.log" "cron.log" "log_get_data" และ "newdata" ซึ่งแฟ้มข้อมูล 2 แบบแรก เป็นแฟ้มข้อมูล TEC ที่มีรูปแบบการบันทึกค่า 2 รูปแบบ คือ "*.dat" เป็นแฟ้มข้อมูลแบบไบนารี ส่วน "*.hex" เป็นแฟ้มข้อมูลแบบแอสกีที่แสดงเป็นเลขฐานสิบหก และแฟ้มข้อมูล "*.log" และ "cron.log" แสดงผลการบันทึกข้อมูลทุกๆ 20 นาที โดยแสดงเป็นเวลาที่บันทึกข้อมูล และสามารถดูได้โดยการใช้คำสั่ง "less" เช่น "less cron.log" เป็นต้น ส่วนแฟ้มข้อมูล "log_get_data" เป็นแฟ้มข้อมูลที่บันทึกการทำงานของโปรแกรม "tec_view" ทั้งหมด ถ้าโปรแกรมทำงานผิดพลาด ข้อความที่แสดงถึงข้อผิดพลาดก็จะถูกบันทึกลงในแฟ้มข้อมูลนี้ด้วย ตัวอย่างข้อความในแฟ้มข้อมูล "log_get_data" แสดงดังรูปที่ 5.3

```
Wed  Nov 17 00:00:01  ICT 1999
spawn  /usr/bin/kermit
C-Kermit 6.0.192, 6 Sep 96, for Linux
^M Copyright (c) 1985, 1996,
     Trustees of Columbia University in the City of New York.
Default file-transfer mode is TEXT
Type ? or HELP for help
Connecting to /dev/ttyS0, speed 9600. ^M
The escape character is Ctrl-\ (ASCII 28, Fs) ^M
Type the escape character followed by C to get back, ^M
or followed by ? to see other options. ^M

>>cc
CARD: ML-64PC(1)
DATA: 1999/11/16-11/16
REC: 20/2516 rec
BATT: 2000/08/24
^C
>rd 1,20
EA2CEB031C041D0C1F0D59021F6F6094E0A06FFDC023200
EA2CEC032704300280D5602D2F53D096E0906FFD3022800
EA2CED031C04D002F0D5302AFF538099B0906FFE3023900
```

รูปที่ 5.3 ตัวอย่างข้อความในแฟ้มข้อมูล log_get_data

ส่วนแฟ้มข้อมูล newdata เป็นแฟ้มข้อมูลที่บันทึกข้อมูลใหม่ที่ได้จากการรับค่าจากเครื่อง TEC-Meter โดยเวลาที่แสดงการสร้างแฟ้มข้อมูล newdata จะต้องเป็นเวลาที่ใกล้เคียงกับเวลาขณะทำการตรวจสอบ เนื่องจากการบันทึกข้อมูลใหม่ลงแฟ้มข้อมูล "newdata" จะกระทำทุกๆ 20 นาที หากครบ 20 นาทีแล้วยังไม่มีข้อมูลเข้ามาแสดงว่าเครื่องวัด TEC-Meter ทำงานผิดพลาด หรือเวลาในการสร้างแฟ้มข้อมูล "newdata" ไม่เปลี่ยนแปลงแสดงว่าโปรแกรมทำงานผิดพลาด

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อจำกัดของการจำลองแบบข้อมูล TEC ที่ใช้วิธี ARMA คือ ไม่เหมาะสมในการใช้ทำนายข้อมูล TEC ล่วงหน้าเป็นระยะเวลายาวนานได้ เนื่องจากข้อมูล TEC นอกจากจะมีการเปลี่ยนแปลงตามช่วงเวลาของวันแล้ว ยังมีการเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาล ซึ่งเป็นผลมาจากอิทธิพลของดวงอาทิตย์ ทำให้ค่า TEC มีการเปลี่ยนแปลงไปในแต่ละปี ดังนั้น ถ้าต้องการทำนายข้อมูล TEC ล่วงหน้าเป็นระยะเวลายาวนาน จะต้องใช้วิธีการวิเคราะห์แบบอื่น และต้องใช้ข้อมูล TEC ในการวิเคราะห์อย่างน้อยเป็นระยะเวลา 5-6 ปี ตัวอย่างวิธีการวิเคราะห์ที่สามารถใช้การทำนายข้อมูล TEC เป็นระยะเวลายาวนานได้ คือ วิธีการวิเคราะห์แบบดั้งเดิม (Classic Method) ซึ่งจะต้องแยกค่าดัชนีฤดูกาล และแนวโน้มออกจากข้อมูลก่อน จึงจะคำนวณหาค่าสมการ

การจำลองได้ และระดับความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลที่ทำนายได้กับข้อมูล TEC จริง จะต่ำกว่าการทำนายในระยะสั้นด้วยวิธี ARMA

ส่วนการจำลองแบบข้อมูล TEC ด้วยค่าความเข้มสนามแม่เหล็กโลก มีข้อจำกัดคือ เนื่องจากต้องใช้ค่าความเข้มสนามแม่เหล็กโลกเป็นตัวแปรอิสระ ดังนั้น ถ้าไม่สามารถวัดค่าความเข้มสนามแม่เหล็กโลกได้ก็ไม่สามารถทำนายค่า TEC ได้

เนื่องจากข้อมูลที่ใช้ในการจำลองแบบปริมาณอิเล็กตรอนรวมในบรรยากาศชั้นไอโอโนสเฟียร์ในงานวิจัยนี้ มีเพียงข้อมูลปริมาณอิเล็กตรอนรวมในบรรยากาศชั้นไอโอโนสเฟียร์และค่าความเข้มสนามแม่เหล็กโลกที่วัดได้จากภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เท่านั้น ทำให้ไม่สามารถที่จะนำไปใช้ในการจำลองแบบบรรยากาศชั้นไอโอโนสเฟียร์เหนือจังหวัดเชียงใหม่หรือบริเวณประเทศไทยได้ แต่ถ้าเพิ่มข้อมูลปริมาณอิเล็กตรอนในบรรยากาศชั้นไอโอโนสเฟียร์จากสถานีวัดที่อยู่ใกล้กับจังหวัดเชียงใหม่สัก 2-3 สถานีวัด ก็จะสามารถสร้างแบบจำลองบรรยากาศชั้นไอโอโนสเฟียร์ได้ โดยใช้เทคนิคทางคอมพิวเตอร์ที่เรียกว่า การกราดภาพตัดขวาง (Tomography) ที่ใช้ในการสร้างแผนที่บรรยากาศชั้นไอโอโนสเฟียร์ หรืออาจจะสร้างแบบจำลองบรรยากาศชั้นไอโอโนสเฟียร์จากข้อมูลปริมาณอิเล็กตรอนรวมในบรรยากาศชั้นไอโอโนสเฟียร์และค่าความถี่วิกฤตในเลเยอร์ต่างๆ ของบรรยากาศชั้นไอโอโนสเฟียร์ ซึ่งจะสามารถหาค่าความหนาของแต่ละเลเยอร์ ความหนาแน่นอิเล็กตรอนในแต่ละเลเยอร์ รวมทั้งความสูงของแต่ละเลเยอร์ได้ นอกจากการจำลองแบบชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์ดังที่กล่าวไปแล้วยังสามารถจำลองแบบชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์ที่เรียกว่า แบบจำลองสแลบ (Slab Model) ที่อาศัยข้อมูล TEC ในการจำลองแบบ โดยอาศัยค่าอัตราส่วนของปริมาณอิเล็กตรอนในแต่ละเลเยอร์ของบรรยากาศชั้นไอโอโนสเฟียร์ มาใช้ในการคำนวณหาความหนาของแต่ละเลเยอร์ในบรรยากาศชั้นไอโอโนสเฟียร์ [*Beach et al.*, 1997]